

Apostoliskt brev
utfärdat *motu proprio*
av påven Franciskus

TRADITIONIS CUSTODES

Om firandet av den romerska liturgin från före 1970 års reform

Som traditionens väktare utgör biskoparna i gemenskap med biskopen av Rom den synliga grunden till och grundvalen för enheten i sina partikulärkyrkor.¹ Under den helige Andes ledning styr de, genom att förkunna evangeliet och fira eukaristin, de partikulärkyrkor som är dem anförtrödda.²

För att främja kyrkans samstämmighet och enhet, och samtidigt av faderlig omsorg om dem i olika regioner som håller fast vid de liturgiska former som gällde före den reform som Andra Vatikankonciliet ville åstadkomma, gav och reglerade mina vördnadsvärda företrädare, den helige Johannes Paulus II och Benedictus XVI, vissa möjligheter att använda det romerska missale som utgavs av Johannes XXIII år 1962.³ Med detta avsåg de ”att underlätta den kyrkliga gemenskapen för katoliker som [kände] sig fästa vid vissa tidigare liturgiska former”, inte för andra.⁴

Min vördnadsvärde företrädare Benedictus XVI uppmanade biskoparna att utvärdera tillämpningen av *motu proprio Summorum pontificum* tre år efter dess publicering. I linje med det genomförde Kongregationen för tros läran en noggrann konsultation med biskoparna år 2020. Resultaten har övervägts noga i ljuset av den erfarenhet som har mognat under dessa år.

Efter att ha reflekterat över de önskemål som episkopatet har gett uttryck åt, och efter att ha hört Troskongregationens uppfattning, vill jag nu med detta apostoliska brev ge ytterligare eftertryck åt den beständiga strävan efter gemenskap i kyrkan. Sålunda har jag ansett det lämpligt att besluta följande:

Art. 1. De liturgiska böcker som promulgerats av S:t Paulus VI och S:t Johannes Paulus II, i överensstämmelse med Andra Vatikankonciliet dekret, utgör det enda uttrycket för den romerska ritens *lex orandi*.

Art. 2. Det tillkommer stiftsbiskopen – såsom den som leder, främjar och vakar över gudstjänstlivet som helhet i den partikulärkyrka som är honom anförtrödd⁵ – att bestämma vilka regler som ska gälla för gudstjänster i hans stift.⁶ Det är därför hans exklusiva rätt och fullmakt att tillåta användning av 1962 års romerska missale, i överensstämmelse med den Apostoliska stolens riktlinjer.

Art. 3. Biskopen i ett stift där det hittills har funnits en eller flera grupper som firar enligt ordningen i missalet före 1970 års reform:

§ 1. ska förvissa sig om att dessa grupper inte förnekar giltigheten och legitimiteten i den reformerade liturgi som Andra Vatikankonciliet och det påvliga läroämbetet beslutat om;

§ 2. ska utse en eller flera platser där de troende som tillhör dessa grupper kan samlas för att fira eukaristin (dock inte i församlingskyrkor, och utan att nya personalförsamlingar upprättas);

§ 3. har att besluta om de dagar på vilka det på dessa platser är tillåtet att fira eukaristin med ledning av det romerska missale som promulgerades av S:t Johannes XXIII år 1962.⁷ I dessa gudstjänster ska läsningarna ske på modersmålet; man ska använda de översättningar av den Heliga Skrift som godkänts för liturgisk användning av respektive biskopskonferens;

§ 4. ska utse en präst som, på delegation från biskopen, anförtros ansvaret för dessa gudstjänster och den pastorala omsorgen om dessa grupper av troende. Denne präst ska vara lämpad för uppgiften, vara väl förtrogen med användning av det *Missale Romanum* som gällde före 1970 års reform, ha kunskaper i det latinska språket som är tillräckliga för en grundlig förståelse av rubriker och liturgiska texter och vara besjälad av levande pastoral kärlek och av ett sinne för kyrkan som gemenskap. Han ska vårda sig, inte bara om det korrekta firandet av liturgin utan om också den pastorala och andliga omsorgen om de troende;

§ 5. ska på lämpligt sätt förvissa sig om att församlingar som blivit kanoniskt upprättade till förmån för dessa troende är till verklig hjälp för deras andliga tillväxt och avgöra huruvida de ska bibehållas eller inte;

§ 6. ska lägga sig vinn om att inte godkänna bildandet av nya grupper.

Art. 4. Präster som prästvigs efter det att föreliggande *motu proprio* publicerats och som önskar celebrera i enlighet med 1962 års *Missale Romanum* ska inge en formell begäran därom till stiftsbiskopen, som ska inhämta den Apostoliska stolens medgivande innan ett sådant tillstånd ges.

Art. 5. Präster som redan celebrerar i enlighet med 1962 års *Missale Romanum* har att begära tillstånd från stiftsbiskopen om att få fortsätta att åtnjuta denna fullmakt.

Art. 6. De institut för det gudsvigda livet och sammanslutningar för apostolisk verksamhet som inrättats av den påvliga kommissionen *Ecclesia Dei* hör till det kompetensområde som Kongregationen för institut för det gudsvigda livet och sammanslutningar för apostolisk verksamhet har.

Art. 7. Kongregationen för gudstjänstlivet och sakramentsförvaltningen och Kongregationen för institut för det gudsvigda livet och sammanslutningar för apostolisk verksamhet utövar, inom ramen för sina respektive befogenheter, den Heliga stolens auktoritet när det gäller iakttagandet av dessa bestämmelser.

Art. 8. Tidigare normer, instruktioner, tillstånd och sedvänjor som inte stämmer överens med vad som föreskrivs i detta *motu proprio* upphävs härmed.

Jag beslutar att allt jag deklarerat i detta apostoliska brev *motu proprio* ska åtföljas till alla delar, oaktat eventuellt motsatta föreskrifter, även sådana som vore värda särskilt omnämnande. Det ska promulgeras genom publicering i *L'Osservatore Romano* och träda i kraft omedelbart. Därefter ska det publiceras i den Heliga stolens officiella serie *Acta Apostolicae Sedis*.

Givet i Rom, vid S:t Johannes i Lateranen, 16 juli 2021, den liturgiska minnesdagen för Vår Fru av berget Karmel, under det nionde året av Vårt pontifikat.

Franciskus

Noter

¹ Jfr Andra Vatikankonciliet, Dogmatisk konstitution om kyrkan *Lumen gentium*, 21 november 1964, n. 23: AAS 57 (1965) 27.

² Jfr Andra Vatikankonciliet, Dogmatisk konstitution om kyrkan *Lumen gentium*, 21 november 1964, n. 27: AAS 57 (1965) 32; Andra Vatikankonciliet, Dekret om biskoparnas herdeuppdrag i kyrkan, *Christus Dominus*, 28 oktober 1965, n. 11: AAS 58 (1966) 677–678; *Katolska kyrkans katekes* n. 833.

³ Jfr Johannes Paulus II, Apostoliskt brev *motu proprio Ecclesia Dei*, 2 juli 1988: AAS 80 (1988) 1495–1498; Benedictus XVI, Apostoliskt brev *motu proprio Summorum Pontificum*, 7 juli 2007: AAS 99 (2007) 777–781; Apostoliskt brev *motu proprio Ecclesiae unitatem*, 2 juli 2009: AAS 101 (2009) 710–711.

⁴ Johannes Paulus II, Apostoliskt brev *motu proprio Ecclesia Dei*, 2 juli 1988, n. 5: AAS 80 (1988) 1498.

⁵ Jfr Andra Vatikankonciliet, Konstitution om den heliga liturgin *Sacrosanctum Concilium*, 4 december 1963, n. 41: AAS 56 (1964) 111; *Cæremoniale Episcoporum*, n. 9; Kongregationen för gudstjänstlivet och sakramentsförvaltningen, Instruktion om vissa ting att iaktta resp. undvika beträffande den allraheligaste eukaristin *Redemptionis sacramentum*, 25 mars 2004, n. 19–25: AAS 96 (2004) 555–557.

⁶ Jfr CIC, can. 375, § 1; can. 392.

⁷ Jfr Kongregationen för tros läran, Dekret *Quo magis* med godkännande av sju prefationer för den extraordinarie formen av den romerska riten, 22 februari 2020; och dekret *Cum sanctissima* om det liturgiska helgonfirandet i den extraordinarie formen av den romerska riten, 22 februari 2020: *L'Osservatore Romano*, 26 mars 2020, s. 6.